

Advies

Administratieve vereenvoudiging voor de toeristische sector

Inhoud

Inhoud	2
Inleiding	3
1. Samenvatting van het advies	3
2. Advies	4
2.1. Reguleringsmanagement	4
2.1.1 Wat is reguleringsmanagement?	4
2.1.2 Ontstaan van reguleringsmanagement en de rol van de SERV	4
2.2. Strategie van reguleringsmanagement	5
2.2.1 Drie sporen :	5
2.2.2 Drie dimensies:	6
2.3. Bestaande actieplannen	7
2.4. Gesignaleerde knelpunten en problemen	8
2.4.1 Algemene belangrijke vaststellingen	9
2.4.2 Knelpunten die specifiek zijn voor de toeristische sector	9
2.4.3 Knelpunten met betrekking tot leefmilieu en natuur	12
2.4.4 Knelpunten met betrekking tot welzijn	13
2.4.5 Knelpunten met betrekking tot volksgezondheid	14
Referentielijst.....	15
Bijlage	16

Inleiding

Naar aanleiding van de publicatie van de beleidsnota toerisme 2004-2009 heeft de heer Bourgeois, Vlaams minister van bestuurszaken, buitenlands beleid, media en toerisme op 29 oktober een adviesvraag ingediend.

Deze adviesvraag gaat over het belang van de vermindering van administratieve lasten binnen de toeristische sector. Deze vraag gaat mede uit vanuit de bevoegdheid die minister Bourgeois heeft voor Bestuurszaken/Administratieve Vereenvoudiging en kan eraan gekoppeld worden. Meer specifiek vraagt de minister naar concrete voorstellen ter wijziging of verbetering of prioriteiten ter vermindering van administratieve lasten en knelpunten.

Voor dit advies werd de toeristische sector geraadpleegd via de leden van de sectorcommissie. Voor het inventariseren van mogelijke knelpunten werd gebruik gemaakt van een fiche die reeds eerder door de SERV werd ontwikkeld voor dit doel. In een eerste ronde werden de geïnventariseerde knelpunten gesignaleerd, het probleem werd omschreven en er werd nagegaan of de gesuggereerde oplossingen gefundeerd waren. De knelpunten hadden zowel betrekking op administratieve lastenverlaging als op reguleringssimpactanalyse. In een tweede ronde werden de knelpunten ter bespreking voorgelegd aan de leden van de sectorcommissie. Het resultaat van deze bespreking was dat een aantal punten werden weerhouden voor het advies waarbij mogelijk wijzigingen werden aangebracht in de omschrijving of de voorgestelde oplossingen. In het punt advies worden deze knelpunten toegelicht.

De sectorcommissie wil de weerhouden knelpunten plaatsen in de ruimere context van het reguleringsmanagement dat de SERV voorstaat. De SERV heeft hierover reeds advies uitgebracht. De sectorcommissie wenst zich in deze algemene context in te schrijven en van daaruit de noodzakelijke concrete voorstellen te formuleren.

1. Samenvatting van het advies

Voor het advies over de administratieve vereenvoudiging voor de toeristische sector volgt de sectorcommissie het kader dat hierover door de SERV wordt gevolgd. De sectorcommissie heeft kennis genomen van projecten die reeds waren opgenomen in het actieplan 2003-2004.

De sectorcommissie vraagt om voor een aantal bijkomende knelpunten de nodige stappen te zetten om bestaande administratieve lasten te verlichten. De meeste knelpunten behoren echter wel tot de federale bevoegdheid en dus vraagt de sectorcommissie aan de minister om bij de federale instanties aan te dringen op het aanpakken van deze knelpunten.

Op basis van de raadpleging van de vertegenwoordigers van de sectorcommissie toerisme zijn er geen knelpunten gesignaleerd over de regelgeving met betrekking tot vergunningen en subsidieaanvragen binnen het toeristisch beleid.

2. Advies

2.1. Reguleringsmanagement

2.1.1 Wat is reguleringsmanagement?

Het is van groot maatschappelijk belang om over goede kwaliteitsvolle wetgeving te beschikken. Maar de uitbreiding en de omvang van de reglementering en de veelheid aan administratieve formaliteiten en procedures komt de kwaliteit vaak niet ten goede. Ook de kosten die slechte regelgeving met zich meebrengt zijn aanzienlijk. Vandaar het belang van een goed reguleringsmanagement in Vlaanderen.

Reguleringsmanagement is het beleid gericht op het beter reguleren en het maken van betere regelgeving. De bedoeling is een blijvende verbetering van de kwaliteit van de wetgeving na te streven. Reguleringsmanagement is niet gericht op problemen veroorzaakt in het verleden maar op betere reglementering in de toekomst. Niet de output van het regelgevingsproces (wetteksten zelf) maar de input en de systeemkenmerken van het wetgevingsproces worden bestudeerd.

2.1.2 Ontstaan van reguleringsmanagement en de rol van de SERV

Het startsein voor het reguleringsmanagement was de beslissing van de Vlaamse regering van 25 juli 2000 tot goedkeuring van een "Algemeen kader voor de vereenvoudiging van wetgeving, procedures en regels". Daarin werd vastgelegd dat de noodzakelijke maatregelen voor de vereenvoudiging van wetgeving, procedures en regels voortaan op integrale, systematische en structurele wijze zou worden uitgebouwd.

In overeenstemming met de beste praktijken in andere landen werd de "Kenniscel Wetsmatiging" opgericht in 2002. Dit is sindsdien een draaischijf voor de verdere uitbouw en implementatie van het reguleringsmanagement in Vlaanderen.

Op 7 november 2003 heeft de Vlaamse regering vastgelegd aan welke kenmerken goede regelgeving moet voldoen. (in bijlage)

Ook de SERV heeft mee aan de wieg gestaan van het reguleringsmanagement in Vlaanderen, en heeft in dat thema intussen een unieke positie verworven. In de nieuwe regeerperiode wil de SERV een actieve partner zijn in de uitbouw van het reguleringsmanagement, daarom formuleerde de SERV een advies met een reeks voorstellen voor het nieuwe actieplan van de Vlaamse regering.

In het kader van de administratieve lastenvermindering werd een Kafka meldpunt opgericht dat als doel had de administratieve lasten aan te pakken, over de grenzen van de beleidsniveaus heen. Dit project kwam tot stand door een samenwerking van de minister-presidenten van de regionale regeringen en de federale staatssecretaris voor Administratieve Vereenvoudiging. Via dat meldpunt konden burgers, ambtenaren, zelfstandigen, bedrijven en organisaties van 10 december 2003 tot en met 31 maart 2004 hun problemen met administratieve overlast signaleren en mogelijke oplossingen formuleren. De concrete voorstellen die resulteren uit dit meldpunt werden gebundeld tot een actieplan reguleringsmanagement. Dergelijk actieplan is een belangrijk werkinstrument voor de concrete implementatie van het reguleringsmanagement bij de Vlaamse overheid. Zo kon de Kenniscel de concrete projecten tot vereenvoudiging volgen, ondersteunen en evalueren.

2.2. Strategie van reguleringsmanagement

Het Vlaamse reguleringsmanagement wordt concreet uitgebouwd langs drie sporen en drie dimensies.

2.2.1 Drie sporen :

Administratieve lastenverlaging

De Vlaamse overheid maakt veelvuldig gebruik van administratieve formaliteiten en formulieren. Zij zijn noodzakelijk om van burgers, bedrijven en organisaties de informatie te bekomen die nodig is voor de besluitvorming, uitvoering, handhaving of evaluatie van het beleid. Maar soms gaan ze verder dan noodzakelijk. Bovendien zijn aan administratieve formaliteiten hoe dan ook kosten verbonden.

Administratieve lastenverlaging beoogt minder papierwerk voor burger, bedrijf en organisatie. Het is het grondig aanpassen en herschrijven van administratieve processen, procedures en formulieren met het oog op de vereenvoudiging daarvan voor de doelgroepen.

Juridisch-technische vereenvoudiging

Vandaag is de wetgeving dikwijls overmatig complex. Dat is onder meer het gevolg van verouderde regels, dubbele of inconsistente regels, onvoldoende uniformiteit op het vlak van

terminologie, van procedurele regels en van inhoudelijke bepalingen, en van onvoldoende gestructureerde of toegankelijke regelgeving.

Juridisch-technische vereenvoudiging beoogt het verbeteren van de samenhang en de structuur van rechtsregels. Daardoor wordt de regelgeving niet alleen vereenvoudigd. Een verre gaande juridisch-technische vereenvoudiging is de enige manier om een substantiële vermindering van de omvang van de Vlaamse regelgeving te realiseren.

Juridisch-technische vereenvoudiging streeft dus naar meer leesbare en toegankelijke regelgeving na. Het gaat om het beter ordenen van wetgeving, het uitwiden van dubbele, overbodige of verouderde regels, het herschrijven van inconsistente regels enz. Die vereenvoudiging beoogt de hoeveelheid regelgeving te verminderen en ze transparanter en eenvormiger te maken.

Reguleringsimpactanalyse

De wetgeving is vandaag niet alleen administratief belastend of overmatig complex. Ze vertoont ook inhoudelijke gebreken. De door wetgeving beoogde maatschappelijke doestellingen zijn niet altijd duidelijk of worden niet gehaald, de baten lijken niet steeds op te wegen tegen de kosten, de kosten zijn soms onnodig hoog doordat alternatieven voor regelgeving weinig worden onderzocht of onaangepaste regels worden gebruikt, de regels zijn niet altijd even goed uitvoerbaar en afdwingbaar, enz. Bij reguleringsimpactanalyse wordt systematisch nagegaan welke rechtstreekse en onrechtstreekse effecten of gevolgen de toepassing van een welbepaalde bestaande of voorgenomen regel heeft of zal hebben voor zowel de klant (burger, bedrijven, andere overheidsinstellingen, de natuur, ...) als voor de instanties die de regels moeten toepassen, uitvoeren en handhaven.

Reguleringsimpactanalyse brengt de kosten, baten en effecten van regelgeving in kaart. Het betreft het verbeteren van de kwaliteit van de regelgeving door op systematische wijze na te gaan welke effecten de toepassing van een welbepaalde bestaande of voorgenomen regel heeft of zal hebben voor zowel de klant (burger, bedrijven, de natuur,...) als voor de instanties die de regels moeten toepassen, uitvoeren en handhaven. Het doel daarvan is te komen tot betere regelgeving, met name doordat reguleringsimpactanalyse zowel de onderbouwing als de consultatieprocessen en de motivering van regelgeving verbetert.

2.2.2 Drie dimensies:

Bij het hervormen van het reguleringsstelsel wordt bovendien op drie dimensies gewerkt :

- De verbetering van de kwaliteit en de vermindering van de omvang van de bestaande regelgeving en administratieve formaliteiten ('beheer van de voorraad');

- De hervorming van het totstandkomingsproces van nieuwe regelgeving, zodat nieuwe regelgeving enkel wordt ingevoerd wanneer noodzakelijk en de continue stroom aan nieuwe regelgeving beantwoordt aan hoge kwaliteitskenmerken ('beheer van de instroom');
- De ontwikkeling van een structureel reguleringsbeleid en de bijbehorende managementcapaciteiten en -instanties, die belast worden met het promoten van de kwaliteit van de regelgeving, het initiëren van veranderingen en hervormingen, en het coördineren van de activiteiten ('reguleren van de regelgevers'). Daartoe behoren ook veranderingen in de organisatiestructuur en het procesverloop van regelgeving binnen de Vlaamse administratie en het politieke beleidsniveau, en maatregelen voor de versterking van een politiek, ambtelijk en maatschappelijk draagvlak.

In het kader van dit advies zullen wij ons in mindere mate richten op het derde spoor van het reguleringsmanagement nl de reguleringsimpactanalyse. Dit spoor gaat immers vooral over de inhoud van de regelgeving daar waar de adviesvraag zich vooral richt op administratieve knelpunten of problemen.

2.3. Bestaande actieplannen

Na het uitwerken van de genoemde inhoudelijke sporen startte de Kenniscel Wetsmatiging in overleg met de verschillende departementen concrete projecten op als methodologische studiecasses. Tegelijk nam de Vlaamse overheid initiatieven om het reguleringsbeleid te verbreden en de doelgroepen te responsabiliseren. Jaarlijks worden actieplannen opgesteld om de inspanningen voor vereenvoudiging van regelgeving en vermindering van regellasten te vergroten, te coördineren en meer zichtbaar te maken.

In het actieplan 2003-2004 werden twee projecten voor administratieve vereenvoudiging vermeld waar Toerisme Vlaanderen werk moet van maken :

Coördinatie van de regelgeving inzake toeristische logiesvormen

Spoor :Juridisch-technisch vereenvoudiging

De logiessector (campings en hotels) wordt vandaag gereguleerd via diverse decreten en uitvoeringsbesluiten (brandveiligheid, classificatie en kwaliteitszorg, premie- en subsidiestelsels, ...) Dit heeft geleid tot een versnipperde en soms onsamenhangende regelgeving. Bovendien is een aantal logiesvormen niet gereguleerd, waardoor zij de nodige rechtszekerheid missen.

Het project beoogt de regelgeving inzake toeristische logiesvormen te integreren in één decreet, dat als basis dient voor de uitvoeringsreglementering voor de diverse logiesvormen.

Die gecoördineerde regelgeving moet voor de gereguleerde logiesvormen leiden tot uniforme exploitatievoorwaarden en een uniforme procedure voor het bekomen van uitbatingsvergunningen. Daardoor wordt de regelgeving ook transparanter, wat de toegankelijkheid, de gelijkheid en de rechtszekerheid verhoogt. Het biedt tevens de mogelijkheid om de nu be-

staande regelgeving uit te wieden van overtollige en vaak weinig relevante verplichtingen. Ook de inconsistentie die er vandaag tussen de diverse regelgevingen bestaat, zal worden weggewerkt.

De sectorcommissie ondersteunt dit project.

Vermindering enquêtedruk voor toeristische bedrijven door oprichting van een productdata-bank.

Spoor : administratieve lastenverlaging

We stellen vast dat uit de bevraging bij de sector er heel wat problemen worden gesignaleerd rond informatieverzameling. De sectorcommissie benadrukt dat deze informatieverzameling heel belangrijk is voor de sector. Het is dan ook geen optie om minder informatie te verzamelen. De sectorcommissie wenst dat er een koppeling wordt gemaakt tussen het beschikbaar stellen van uitgebreide en zeer goede informatie aan de sector en het minimaliseren van administratieve lasten die gepaard gaan met het verzamelen van die informatie. Er is echter meer nodig dan een productdatabank waarin enkel gegevens over het aanbod worden opgenomen. Ook de vraagzijde en de bezoekersaantallen zijn belangrijke informatiebronnen voor de sector. De sectorcommissie is van oordeel dat er werk moet worden gemaakt van een grote bevraging waarvan de resultaten centraal worden verzameld en die voor alle belanghebbenden beschikbaar zijn.

2.4. Gesignaleerde knelpunten en problemen

Voor het inventariseren van administratieve lasten hebben we gebruik gemaakt van een bestaande fiche voor projectvoorstellen voor het Vlaamse actieplan reguleringsmanagement 2004-2005. Deze fiche werd ter voorbereiding van dit advies rondgestuurd naar de leden van de sectorcommissie met de vraag voor elk gesignaleerd probleem een dergelijke fiche in te vullen. Er werden ons 27 fiches ingevuld teruggestuurd. Deze fiches werden voorgelegd aan de leden van de sectorcommissie en er werd voor elke fiche nagegaan :

- Of de fiches al dan niet specifiek betrekking hebben op toerisme
- Of het gaat om federale of Vlaamse materie
- Of het aangegeven probleem klopt, of er al een oplossing voor bestaat
- Of de voorgestelde oplossing realistisch is

Op basis van deze criteria werden een aantal van de voorgestelde problemen geschrapt. Enkel die voorstellen waarover bij de leden consensus bestaat werden weerhouden voor het voorliggend advies.

2.4.1 Algemene belangrijke vaststellingen

Uit de bevraging van de sector blijkt het volgende :

Wat betreft de regelgeving die samenhangt met het eigenlijke Vlaamse toeristisch beleid, meerbepaald op het vlak van het aanvragen van vergunningen (voor logiesverstrekken in- stellingen, reisbureaus,...) en op het vlak van het verkrijgen van subsidies, blijken er geen knelpunten te bestaan qua administratieve lasten. Het gaat hier om een erg belangrijke vast- stelling. Wel wordt er een probleem gesignaleerd op het vlak van de controle op de uitvoering van de regelgeving omtrent vergunningen. Zo kan gesteld worden dat de controle die wordt voorzien op de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om een vergunning te kunnen krijgen niet voldoende kan worden gehandhaafd. De toeristische sector dringt dan ook aan op een meer efficiënt werkend controleapparaat.

Veel van de gesignaleerde knelpunten behoren tot de federale bevoegdheden. De sector- commissie dringt er daarom bij de minister op aan om dit bij de bevoegde instanties aan te kaarten. Heel wat knelpunten hebben te maken met arbeidsreglementen waarover de sector- commissie geen uitspraak doet. Deze knelpunten komen vaak voor in de horeca-sector, een sector die gekenmerkt wordt door veel kleine organisaties en een groot verloop qua personeel. Als gevolg daarvan heeft deze sector te kampen met een grote hoeveelheid papierwerk.

Andere knelpunten hebben vaak meer betrekking op de opportuniteit van de regelgeving dan op de administratieve lasten die er uit voortvloeien.

2.4.2 Knelpunten die specifiek zijn voor de toeristische sector

De politiefiche

Federale bevoegdheid.

Een probleem dat meerdere keren werd vermeld betreft de politiefiches die moeten worden ingevuld en bijgehouden door logiesverstrekkers. Deze aangelegenheid wordt geregeld door de wet van 17 december 1963 tot inrichting van de controle op reizigers in logementshuizen en het KB van 20 mei 1965 tot uitvoering van deze wet.

Volgende problemen stellen zich :

- Te veel gegevens moeten worden ingevuld (beroep, nummerplaat,...);
- De logementhouder is verplicht bij de aankomst van de reiziger een inlichtingenfiche te laten invullen met de identiteitsgegevens van de reizigers en deze gegevens te controleren aan de hand van het identiteitsbewijs of het paspoort. De nieuwe Belgische identiteitskaart vermeldt het adres enkel nog elektronisch en heel wat EU lidstaten kennen geen identiteits-

kaarten. Andere identificatiebewijzen vermelden niet alle gegevens die de logementhouder moet controleren;

- Veel hoteliers houden de gegevens van de klant elektronisch bij maar de fiches moeten dagelijks handgeschreven doorgestuurd worden;
- Voor de openluchtrecreatieve bedrijven is sinds de invoering van het decreet op deze bedrijven niet duidelijk of deze fiche al dan niet moet worden ingevuld, waardoor sommige politiecommissarissen ze nog opvragen en anderen niet;
- Voor de toeristen die vakantiewoningen huren moet dergelijke fiche niet worden ingevuld, het systeem is dus niet waterdicht..

De leden van de sectorcommissie zijn van oordeel dat het nuttig en nodig is dat de identiteitsgegevens van toeristen die verblijven in een logiesverstrekend bedrijf gecontroleerd kunnen worden door de uitbater. Anderzijds stelt zich de vraag of dit moet gebeuren onder de vorm van een politiefiche. Het is immers onduidelijk wat er met deze fiche gebeurt. Er dient dan ook te worden nagegaan wat precies de bedoeling is van deze fiches en vanuit deze vaststelling kunnen ze worden vereenvoudigd.

Gesuggereerde oplossingen :

- De fiche vereenvoudigen tot het opvragen van de belangrijkste gegevens zoals naam, adres, nationaliteit en nummer identiteitskaart;
- De wet in die zin wijzigen dat de controle voor de hotelier beperkt blijft tot datgene wat hij effectief kan controleren;
- De mogelijkheid voorzien om gegevens elektronisch door te geven;

Kasontvangstenboek

Federale bevoegdheid.

De regelgeving verplicht de uitbaters in de horeca, maar ook campinguitbaters ertoe om de totalen van de daginkomsten die reeds op het kasafsluitingsdocument verschijnen en per dag bewaard worden, ook iedere avond nog eens in een kasontvangstenboek over te schrijven. De controle van deze gegevens kan even goed gebeuren via de boekhouding van het bedrijf.

Aangifte van opening

Federale bevoegdheid.

Het KB van 23 april 1953 tot coördinatie van de wetbepalingen inzake slijterijen van gegiste dranken bepaalt dat de uitbater van een slijterij (drankgelegenheden waar gegiste dranken geschonken worden, die niet vergezeld zijn van een maaltijd) ten minste 16 dagen voorafgaand aan de opening aangifte moet doen bij de ontvanger der accijnzen.

Volgende problemen stellen zich :

- De aangifte moet vergezeld zijn van een plan van de slijterij en een raming van de huurwaarde en een door het bevoegde gemeentebestuur afgegeven hygiëne- en moraliteitsattest;
- In het Vlaams en het Brussels Gewest dient echter geen openingstaks meer betaald te worden;
- De controle van de hygiëne van horecabedrijven gebeurt sedert 1997 door het Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketen (FAVV);

Het enige praktische belang van de aangifte van de openingsbelasting ligt nog in de controle van moraliteit van de uitbater, nl. door na te gaan of de uitbater geen veroordelingen heeft opgelopen die hem verbieden om een slijterij uit te baten. Deze controle gebeurt door de Administratie van Douane & Accijnzen aan de hand van een getuigschrift dat de politie aflevert op basis van het strafregister.

Gesuggereerde oplossing :

- In het Vlaams gewest kunnen deze formaliteiten vervangen worden door een lokale vergunning die afgeleverd wordt door de burgemeester en die uitsluitend betrekking heeft op de controle van het strafregister om na te gaan of de horeca-uitbater geen veroordelingen heeft opgelopen die hem verbieden een drankgelegenheid uit te baten;
- Nagaan welke vergunningen vereist zijn voor het openen van een horeca-uitbating.

Vergunning voor het schenken van sterke dranken

Federale bevoegdheid.

De wet van 28 december 1983 betreffende de vergunning voor het verstrekken van sterke drank en het KB van 29 december 1983 ter uitvoering van deze wet stelt dat de uitbater van een drankgelegenheid die sterke drank schenkt over een specifieke vergunning moet beschikken. Deze vergunning kan worden aangevraagd bij de Administratie van Douane & Accijnzen.

Volgende problemen stellen zich :

- Op een speciaal aangifteformulier moet het rijksregisternummer van elke persoon die deelneemt aan de uitbating van de drankgelegenheid vermeld worden;
- Elke verandering aan de drankgelegenheid moet binnen de 30 dagen na de voltooiing van de verandering worden aangegeven;
- Elke verandering van lasthebber moet vooraf meegedeeld worden door middel van een aangifte;
- De grondslag van het vergunningsrecht was gekoppeld aan het afgesplitst kadastraal inkomen van de voor de slijterij dienende lokalen. De wet van 17 mei 2004 heeft dit recht afgeschaft zodat de vergunning thans gratis is;

- De nauwkeurige vermelding van de tot de drankgelegenheid behorende plaatsen en lokaliteiten heeft derhalve geen enkele zin meer, net zoals de verplichting tot het aangeven van elke verandering aan de drankgelegenheid. Houders van een drankgelegenheid die niet over een vergunning beschikken mogen immers geen sterke dranken voorhanden hebben in de plaatsen en de lokaliteiten waar de verbruikers toegang hebben en in de overige gedeelten van de inrichting en ook niet in de belendende woning die een rechtstreekse toegang heeft tot de drankgelegenheid.

Gesuggereerde oplossing :

- De formaliteiten kunnen vervangen worden door een lokale vergunning, afgeleverd door de burgemeester en die uitsluitend betrekking heeft op de controle van het strafregister.

2.4.3 Knelpunten met betrekking tot leefmilieu en natuur

CFK-aangifte

Voor elke koel- en diepvriesinstallatie waarvan de inhoud koelmiddel meer dan 3 kg bedraagt moet men een logboek bijhouden. Dit logboek bevat de gegevens van het toestel en de attesten van de jaarlijkse (of zes- of driemaandelijke) onderhoudsbeurten met vermelding van de resultaten van de lekkageproeven. Men moet daarenboven aangifte doen van de hoeveelheid koelmiddel men in zijn bezit heeft.

- De vraag dringt zich op wie al deze gegevens verzamelt van alle koelinstallaties in Vlaanderen en wat men met deze gegevens doet;
- Het aangifteformulier is voor de doorsnee ondernemer onverststaanbaar.

Gesuggereerde oplossing :

- Nagaan wat het nut is van deze verplichting;
- Vereenvoudiging van het aangifteformulier.

Aangifte waterbalans

Het besluit van de Vlaamse Regering van 2 april 2004 tot invoering van het integraal milieujaarsverslag ter uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging verplichten de ondernemer om jaarlijks aangifte te doen van de waterbalans van zijn onderneming. Deze waterbalans bevat naast het leidingwaterverbruik ook het grondwaterverbruik, het oppervlaktewaterverbruik, het verbruik van regenwater en van koelwater.

Situering van het probleem :

- De overgrote meerderheid van ondernemingen verbruikt enkel leidingwater, deze gegevens zijn bekend bij de Vlaamse Milieumaatschappij.

- Voor particulieren is de aangifte afgeschaft en berekent de VMM de heffing voor waterverontreiniging op basis van de gegevens van de watermaatschappijen. Sedert 01/01/05 is de heffing op de waterverontreiniging voor gebruikers van leidingwater echter geïntegreerd in de factuur van de watermaatschappij.

Voorgestelde oplossing :

- Alle ondernemingen die uitsluitend leidingwater gebruiken leggen een eenmalige verklaring af waarin zij dit bevestigen. Deze verklaring moet worden herzien van zodra de situatie verandert;
- Deze ondernemingen kunnen dan vrijgesteld worden van de jaarlijkse aangifteplicht en betalen hun heffing op waterverontreiniging via de factuur van de watermaatschappij.

2.4.4 Knelpunten met betrekking tot welzijn

Medisch onderzoek

Federale bevoegdheid.

Het KB van 28 mei 2003 betreffende het gezondheidstoezicht op de werknemers voorziet dat wanneer uit de risicoanalyse blijkt dat de werknemer dient onderworpen te worden aan een medisch onderzoek de werkgever hiervoor dient in te staan. Wanneer de werknemer nadien bij een andere werkgever in dienst treedt voor dezelfde functie dient dit medisch onderzoek in principe te worden overgedaan.

Probleemstelling :

- Gelet op het grote personeelsverloop binnen de sector van het hotelbedrijf houdt dit een bijzondere administratieve en financiële overlast in voor de werkgever.

Gesuggereerde oplossing :

- Er kan een structuur uitgewerkt worden bijvoorbeeld via een sociaal fonds waarbij aan de werknemer een bewijs van medisch onderzoek wordt verstrekt. Wanneer deze werknemer dezelfde functie in dezelfde hoedanigheid gaat uitoefenen bij een andere werknemer, kan hij dit bewijs voorleggen en hoeft hij niet opnieuw aan een onderzoek onderworpen te worden.

Verslag over arbeidsongevallen

Federale bevoegdheid

Zoals voorzien in art. 7, § 1, 2°b van de Codex over het Welzijn op het werk verplicht de werkgever om jaarlijks een verslag over te maken aan de Federale Overheidsdienst Tewerkstelling en Arbeid in verband met de arbeidsongevallen tijdens het voorbije jaar. Het zou op zijn minst mogelijk moeten zijn deze gegevens elektronisch over te maken aan de betreffende dienst.

2.4.5 Knelpunten met betrekking tot volksgezondheid

Hygiënevergunning

Federale bevoegdheid.

Het KB van 4 december 1995 tot onderwerping aan vergunning van plaatsen waar voedingsmiddelen gefabriceerd of in de handel gebracht worden ter uitvoering van artikel 3, 3°, b van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de verbruikers op het vlak van de voedingsmiddelen en andere producten verplicht de uitbater van een horecazaak uiterlijk na 2 jaar en 9 maanden zijn hygiënevergunning opnieuw aan te vragen.

Probleem :

- Men vergeet gemakkelijk wanneer de vergunning opnieuw moet worden aangevraagd;
- De hernieuwing geeft geen bijkomende garanties op het vlak van hygiëne.

Voorgestelde oplossing :

- Net zoals men een verwittiging krijgt voor de autokeuring zou men ook hier ambtshalve een verwittiging kunnen sturen wanneer de vergunning verloopt.

Legionella

Het besluit van de Vlaamse regering van 11 juni 2004 betreffende het voorkomen van de veterenziekte of legionellose verplicht de uitbater van een inrichting waarin zich een aërosolproducerende installatie bevindt ervoor te zorgen dat de risico's op besmetting door de legionellobacterie zo miniem mogelijk zijn. Daartoe moet de waterinstallatie beantwoorden aan bepaalde vereisten en moet de uitbater het waterleidingnet regelmatig ontsmetten.

Probleem :

- De uitbater wordt verplicht investeringen te doen en een risicoanalyse op te maken;
- De uitbater moet een beheersplan opmaken en melding doen aan de burgemeester van de aanwezigheid van een aërosolproducerende installatie.

Gesuggereerde oplossing :

- Het principe van de betreffende wetgeving is goed, maar de toepassing ervan gaat te ver;
- Een vereenvoudiging op basis van schaalgrootte en toepassing en het nastreven van meer realistische normen is wenselijk.

Referentielijst

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (s.d.): Actieplan Reguleringsmanagement 2003-2004. Wetsmatiging op het spoor. Kenniscel Wetsmatiging, Brussel.

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (s.d.): Voortgangsrapport Reguleringsmanagement 2002-2003. Kenniscel Wetsmatiging, Brussel

SERV (2005): Aanbeveling over de bijdrage voor het nieuwe actieplan reguleringsmanagement. SERV, Brussel.

www.vlaanderen.be/wetsmatiging

Bijlage

Doelstellingen reguleringsmanagement

Vlaanderen hanteert bij de uitbouw van het Vlaams reguleringsbeleid een aantal kwaliteitscriteria voor wetgeving. De 'kenmerken van goede regelgeving' werden vastgelegd door de Vlaamse regering op 7 november 2003 en vormen het kader en streefdoel voor het reguleringsmanagement. Goede regelgeving is met name :

- *Noodzakelijk en doeltreffend.* Goede regelgeving is regelgeving waarvan is aangetoond dat overheidstussenkomst noodzakelijk en doeltreffend is voor het bereiken van het beoogde doel, en dat regelgeving daarvoor het beste middel is.
- *Doelmatig en afgewogen.* Goede regelgeving creëert maatschappelijke welvaart en welzijn. Het realiseert het beoogde doel tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten, en minimaliseert ongewenste neveneffecten.
- *Uitvoerbaar en handhaafbaar.* Goede regelgeving houdt waarborgen in dat er in de praktijk gevolg aan wordt gegeven. Ze moet uitvoerbaar en afdwingbaar zijn.
- *Rechtmatig.* Goede regelgeving respecteert de eisen en grenzen die het recht aan de wetgeving stelt, en komt tegemoet aan democratische bekommernissen.
- *Samenhangend.* Goede regelgeving is samenhangend. Ze vertoont op zich of geplaatst naast andere regelgeving geen overlappingsen en tegenstrijdigheden en maakt deel uit van een coherent geheel.
- *Eenvoudig, duidelijk en toegankelijk.* Goede regelgeving is goed begrijpbaar, concreet en vlot toegankelijk voor iedereen voor wie zij van belang kan zijn.
- *Onderbouwd en overlegd.* Goede regelgeving is zorgvuldig voorbereid. Ze is gebaseerd op alle nuttige wetenschappelijke en empirische informatie die redelijkerwijze beschikbaar is. Over de doelstellingen, alternatieven, inhoud en effecten ervan is ruim ambtelijk, maatschappelijk en politiek overlegd.
- *Blijvend relevant en actueel.* Goede regelgeving verzekert dat de beoogde doelen blijvend doelmatig en doeltreffend worden bereikt.